

Øresund — og der forestaar for disse Havne saa store Reparationer, at der næppe vil være Tale om, at Fiskerne kunne udrede noget betydeligt for Benyttelsen af Maskinen, og hvis Vederlaget bliver sat for højt, saa vil muligvis Følgen kunne blive, at Fiskerne blive nødte til at lade Havne henligge i samme ubrugbare Stand, i hvilken de for Tiden henligge. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Afgiften skal jeg derfor henstille, at man, for saa vidt der af Havnene skal udredes Betaling for Benyttelsen af Maskinen, gaar en noget anden Vej. Jeg tror, at man kunde gaa til at tage de 3 Mand, som skulde benyttes ekstra foruden Maskinens faste Mandskab, blandt de derboende Fiskere og lade disse gøre Arbejdet uden Betaling. Forholdet er jo det, at Fiskerne nu dog gøre deres bestemte Hoveridage ved de Reparationer og det Opmudringsarbejde, der nu foretages. I hvert Fald kan jeg sige for Hornbæks, Snekkerstens og Espergærdes Vedkommende vil der ikke være noget til Hinder for at faa Fiskerne til at udføre Arbejdet ved den af Staten bevilgede Muddermaskine, naar det kunde lade sig gøre paa den nævnte Maade, og jeg tror det samme gælder Fiskerne ved de andre Havne. Jeg tror, de kunne gøre Arbejdet lige saa godt som den anden Ekstrabetjening, som de ellers skulde betale, og at de ville udføre Arbejdet med lige saa stor Dygtighed. Paa denne Maade vilde denne Udgift paa 2,880 Kr. jo kunne spares. Endvidere tillader jeg mig at henstille, at Staten saa overtager den resterende Udgift, de ca. 4500 Kr. til Kul, Olie og Tvist. Hvis man gik dertil, vilde denne Maskine komme til at gøre overordentlig Nytte i de paagældende Havne, og saa vilde Fiskerne ganske sikkert blive overordentlig glade og tilfredse, langt mere end de allerede ere ved den Velvilje, der er vist dem ved overhovedet at optage Bevillingen dertil paa Finansloven. Skulle de imidlertid, som sagt, yde et betydeligt Vederlag for Benyttelsen af Maskinen, saa er jeg meget bange for, at Maskinen ikke vil blive benyttet i det Omfang, som vil være tjenligt for de paagældende Havne.

H. Jensen: Efter den højtærede Ministers Udtalelser kunde jeg egentlig have frafaldet Ordet, men det kunde maaske være rigtigt nok alligevel at sige et Par Ord. Den Sag, jeg vil tale om, angaar det Samraad, der har været afholdt om de saakaldte Bænkevogne. Jeg kan paa ingen Maade godkende Generaldirektørens Ud-

talelser, som findes aftrykte her i et Bilag, og hvori han fremhæver, at det Løfte, som afdøde Minister Ingerslev gav, var betinget af, at Taksten blev 2,5. Det har der aldeles ikke været nogen som helst Tale om; der har ikke været Spor af nogen som helst Forudsætning i den Retning. Den eneste Forudsætning eller Betænkighed, som Ministeren havde, er bleven nævnt af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), og den var, at under den forøgede Trafik, som man ventede, kunde Materiellet muligvis være utilstrækkeligt, og deri muligvis ligge nogen Hindring. Om selve Prisen har der ikke været nogen som helst Tale, saa at jeg drister mig til at sige, at det, Generaldirektøren fremsætter derom, er grebet fuldstændig ud af Luften. Efter den ærede Ministers Udtalelse kunne vi imidlertid vente dette Spørgsmaal løst, og det, som det forekommer mig, paa en meget praktisk Maade, og jeg kan ikke andet end udtale min Glæde derover paa de manges Vegne, som sidste Sommer have maattet lide det Afsavn ikke at kunne komme ud i det fri i samme Udstrækning som tidligere mulig ved Hjælp af de saakaldte Bænkevogne. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at denne Foranstaltning bliver sat i Scene saa hurtigt, at den kan iværksættes i det kommende Foraar, saa at Befolkningen allerede til Sommer kan faa samme Adgang som hidtil til at benytte disse billige Tog. Samtidig hermed vil jeg tillige henstille til den højtærede Minister, at Prisen for Benyttelsen af disse Tog bliver sat saa lavt, at den i Virkeligheden kommer til at indeholde en Lettelse, og at den nødig bliver sat højere end Taksten nu er for lange Rejser. Den bør komme saa langt ned, at den ikke bliver mere end noget over 1 Øre pr. Kilometer, for at den kan komme til at virke i den Retning, som den skal. Den højtærede Minister udtalte, da han talte om den Skrivelse, som foreligger her fra Generaldirektøren, at nu havde ærede Medlemmer ved første Behandling sagt deres Mening, og nu har Generaldirektøren sagt sin, saa nu kunde det vel være rigtigt, at der blev en Ende paa den Sag. Deri kan jeg ikke give den meget ærede Minister Ret. Saa længe man mener, at der er sket noget, som er urigtigt, og som strider mod trufne Aftaler og givne Løfter, saa længe er det ikke rigtigt at tie stille, og saa længe maa man ikke sige, at der maa være Slut med den Ting. Jeg erindrer meget godt den nu afdøde Indenrigsministers Udtalelser. De gik ud paa,